

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 1Co/467/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7614213297
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 07. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tutko
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7614213297.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tutka a členov JUDr. Adriany Murínovej a JUDr. Ladislava Cakociho v spore žalobcu: CETELEM SLOVENSKO a.s., IČO: 35787783, so sídlom v Bratislave, Panenská č. 7, zastúpeného JUDr. Helenou Strachotovou, usadenou euroadvokátkou, so sídlom v Martine, Hviezdoslavova č. 7, proti žalovaným: 1/ E. C., H.. XX.X.XXXX a 2/ F. C., H.. XX.X.XXXX, X. C. N. F., U. Č.. XX, v konaní o zaplatenie 528,76 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 10.11.2014 č.k. 16C/81/2014-48 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Náhradu trov odvolacieho konania účastníkom n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Spišská Nová Ves (ďalej aj súd prvej inštancie alebo súd) napadnutým rozsudkom žalobu zo dňa 14.7.2014 zamietol, žalobcu zaviazal zaplatiť žalovaným sumu 622,04 euro, žalobcovi voči žalovaným náhradu trov konania nepriznal a žalobcu zaviazal zaplatiť na účet Okresného súdu Spišská Nová Ves súdny poplatok vo výške 37 eur.

2. V odôvodnení uviedol, že žalobca sa domáhal, aby súd zaviazal žalovaných zaplatiť mu spoločne a nerozdielne sumu vo výške 528,76 eura spolu so zmluvným úrokom vo výške 23,70 % ročne zo sumy 528,76 eura od 3.9.2013 do zaplatenia, spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,50 % ročne zo sumy 528,76 eura od 12.9.2013 do zaplatenia a trovy konania. Svoj nárok odôvodnil tým, že žalovanému poskytol na základe písomnej žiadosti - návrhu na uzavretie zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 25.4.2008 úver vo výške 995,82 euro na nákup spotrebného tovaru. Žalovaný sa zaviazal splatiť úver v 60 mesačných splátkach po 29,28 euro počínajúc dňom 15.5.2008. Žalovaná sa v zmluve o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 25.4.2008 zaviazala uhradiť pohľadávku žalobcovi spoločne a nerozdielne so žalovaným. Záväzok splácať poskytnutý úver riadne a včas však nebol splnený ani jedným zo žalovaných. Na základe uvedenej žaloby, súd prvej inštancie vydal dňa 30.7.2014 platobný rozkaz /č.l. 18/. Proti tomuto platobnému rozkazu podali žalovaní odpor v ktorom uviedli, že súd mal predmetnú zmluvu podrobiť kontrole ohľadom neprijateľných zmluvných podmienkach spotrebiteľských zmlúv, ďalej konštatovali, že v zmluve absentujú náležitosti podľa § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z. a preto je úver bezúročný a bez poplatkov. Uplatnili si tiež protinávrh, a to z dôvodu, že si od žalobcu požičali 30.000,- Sk (995,82 eura) a zaplatili mu 1.617,86 eura. Žiadali teda v konaní zaviazat žalobcu na úhradu sumy 622,04 eura titulom bezdôvodného obohatenia.

3. Po vykonanom dokazovaní a zistení skutkového stavu veci súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 52 Občianskeho zákonníka, § 2 a § 3 zákona č. 258/2001 Z.z. a konštatoval, že ide o vzťah spotrebiteľskoprávny. V predmetnej veci žalovaní vystupujú ako spotrebiteľia, a preto sú v rámci svojich procesných podaní, v ktorých uplatňujú svoju obranu voči uplatneným nárokom žalobcu podľa § 4 ods. 2 písm. za/ zákona č. 71/1992 Z.z. oslobodení od platenia súdnych poplatkov pre toto konanie. Po citovaní § 53, § 54, § 35 Občianskeho zákonníka a § 4 zákona č. 258/2001 Z.z. súd uviedol, že v predmetnej zmluve absentuje údaj o priemernej hodnote ročnej percentuálnej miere nákladov (RPMN) ako aj údaj o konečnej splatnosti poskytnutého spotrebiteľského úveru. Uviedol, že povinnosť uvádzať v zmluve o spotrebiteľskom úvere údaj o priemernej hodnote RPMN pod hrozbou určenia úveru ako bezúročného a bez poplatkov vznikla prvýkrát uplynutím dvoch mesiacov od prvého zverejnenia tejto hodnoty. Z webovej stránky MF SR vyplýva, že Súhrnné informácie o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 1. štvrtrok 2008 (ktorých súčasťou je prvýkrát priemerná hodnota RPMN) boli zverejnené 29.4.2008. Ak by bol tento dátum dátumom zverejnenia v zmysle § 8aa ods. 1 v spojení s § 4 ods. 2 písm. k/ zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, povinnosť uvádzať údaj o priemernej hodnote RPMN v spotrebiteľských úveroch by teda vznikla najskôr 29.6.2008. Predmetný spotrebiteľský úver poskytnutý na základe úverovej zmluvy uzavretej dňa 25.4.2008 by preto nebolo možné považovať za bezúročný a bez poplatku len preto, že neobsahoval údaj o priemernej hodnote RPMN. Súd však ďalej uviedol, že zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru neobsahuje zákonom predpísanú náležitosť v zmysle § 4 ods. 2 písm. g/ zákona o spotrebiteľských úveroch a to konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru. Uvedenie výšky mesačnej splátky, počet splátok a splatnosť prvej splátky a následne ostatných, obsahuje iba určenie výšky, počtu a termínov splátok úveru, text zmluvy neobsahuje žiaden údaj o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Súd teda uzavrel, že s poukazom na znenie tohto ustanovenia nepostačuje a nie je rozhodujúce, že z obsahu zmluvy o spotrebiteľskom úvere je prípadne možné dátum konečnej splatnosti vypočítať, keďže zákonodarca v citovanom ustanovení výslovne vyžaduje, aby zmluva obsahovala konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru, čo v danom prípade splnené nebolo. V zmluve o spotrebiteľskom úvere nemusí byť nutne uvedený iba konkrétny dátum konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, keď konečná splatnosť môže byť v zmluve určená i iným spôsobom ako uvedením dátumu, avšak takým, ktorým je nesporné a jednoznačne určiteľný - vypočítateľný dátum splatnosti poslednej mesačnej splátky. V predmetnej zmluve ale údaj o konečnej splatnosti úveru nie je uvedený žiadnym spôsobom. Ak by súd prijal argumentáciu žalobcu uvedenú v jeho vyjadrení zo dňa 6.11.2014, že dátum konečnej splatnosti je určený nepriamo, lebo sa dá vypočítať aplikáciou § 122 Občianskeho zákonníka, tak potom údaj konečnej splatnosti úveru by nemusel byť obsiahnutý v žiadnej zmluve o spotrebiteľskom úvere, pretože ak sa v nej uvedú základné náležitosti iba podľa písm. i/ citovaného zákona, dátum konečnej splatnosti úveru je vypočítateľný vždy. S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu, v zmysle citovaného ust. § 4 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch, súd poskytnutý úver považoval za bezúročný a bez poplatkov.

4. Ďalej súd prvej inštancie konštatoval, že v konaní je v súlade s predloženými dokladmi žalobcom nesporné, že tento poskytol žalovanému úver vo výške 995,82 eura (30.000,- Sk) a žalovaný dosiaľ uhradil sumu 1 617, 86 euro /doklad predložený žalobcom na č.l. 31 súdneho spisu/. Žalovaný teda žalobcovi preplatil predmetnú istinu o sumu 622,04 eura (t.j. 995,82 eura - poskytnutý úver mínus 1.617,86 euro - dosiaľ zaplatená suma).

5. Z uvedených dôvodov súd prvej inštancie žalobný návrh žalobcu na zaplatenie sumy 528,76 eura s príslušenstvom zamietol, pričom ďalšími dôvodmi namietanými žalovanými sa už nezaoberal.

6. Citujúc ustanovenia § 97 ods. 1 O.s.p., § 451 ods. 1, 2, § 458 ods. 1 Občianskeho zákonníka a prihliadnuc k žalovanými uplatnený vzájomný návrh, súd zaviazal žalobcu na úhradu sumy 622,04 eura v prospech žalovaných, titulom bezdôvodného obohatenie na strane žalobcu, ktoré získal plnením zo strany žalovaných bez právneho dôvodu.

7. O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 O.s.p. Neúspešnému žalovanému náhradu trov konania nepriznal. Žalovaní si náhradu trov konania neuplatnili.

8. V závere uviedol, že žalovaní ako spotrebiteľia domáhajúci sa ochrany svojho práva sú pre toto konanie osobne oslobodení od súdnych poplatkov. Nakoľko predmetom konania sa stal aj ich vzájomný návrh, ktorým sa domáhali voči žalobcovi vydania bezdôvodného obohatenia v celkovej výške 622,04

eur a v tomto ich vzájomnom návrhu boli úspešní, súd zaviazal žalobcu na úhradu súdneho poplatku z tohto vzájomného návrhu vo výške 37,- eur.

9. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca a navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. V odvolaní uviedol, že nesúhlasí s názorom súdu prvej inštancie o tom, že v zmluve o spotrebiteľskom úvere absentuje údaj o konečnej splatnosti poskytnutého spotrebiteľského a z toho dôvodu sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Uviedol, že na úverovej zmluve je uvedený dátum splatnosti prvej splátky, t.j. 15 dňa v mesiaci nasledujúcom po poskytnutí úveru, pričom súčasne je na tom istom mieste uvedený tiež počet mesačných splátok číslom 60. Podľa jeho názoru je možné k dátumu konečnej splatnosti úveru dospieť jednoduchým výpočtom v súlade s § 122 ods. 1 OZ, a teda dátum konečnej splatnosti úveru bol na úverovej zmluve nepriamo uvedený. V závere uviedol, že napadnutý rozsudok považuje za nepreskúmateľný.

10. Na základe podaného odvolania odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok podľa § 379 v spojení s § 380 C.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 C.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

11. Odvolací súd je v prejednávanej veci toho názoru, že súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav veci ak dospel k záveru, že zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru neobsahuje zákonom predpísanú náležitosť v zmysle ust. § 4 ods. 2 písm. g) zákona č. 258/2001 Z.z., preto správne považoval poskytnutý spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov a následne správne vo veci rozhodol, ak žalobu zamietol. Ani počas odvolacieho konania nedošlo k zmene skutkového ani právneho stavu, preto odvolací súd na skutkové zistenia a na právne normy, ktoré použil súd prvej inštancie poukazuje a v celom rozsahu sa s nimi stotožňuje (§ 387 C.s.p.).

12. K odvolaniu žalobcu je potrebné uviesť, že toto nemožno považovať za dôvodné ak vychádza z názoru, že v zmluve neabsentuje údaj o konečnej splatnosti poskytnutého úveru, nakoľko je možné k dátumu konečnej splatnosti úveru dospieť jednoduchým výpočtom. K tomu je potrebné uviesť, že údaj o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru v zmluve podľa názoru odvolacieho súdu nemôže byť nahradený iba uvedením dátumu splatnosti prvej splátky úveru a údajom o počte mesačných splátok, nakoľko z ust. § 4 ods. 2 písm. g) zákona č. 258/2001 Z.z. je zrejmé, že konečná splatnosť spotrebiteľského úveru má byť vyjadrená dátumom.

13. Vzhľadom na uvedené možno konštatovať, že nie sú dané žalobcom uvádzané odvolacie dôvody, preto odvolací súd napadnutý rozsudok podľa § 387 ods. 1 C.s.p. ako vecne správny potvrdil.

14. Výrok o náhrade trov odvolacieho konania vyplýva z ust. § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p., podľa ktorých právo na náhradu trov odvolacieho konania má úspešný účastník, v danom prípade žalovaný, ktorému však v odvolacom konaní trovy nevznikli a žalobca v odvolacom konaní úspech nemal, preto odvolací súd účastníkom náhradu trov konania nepriznal.

15. Uvedené rozhodnutie prijal senátu Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozsudku odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.(§419 C.s.p.)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej

veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

(§ 420 C.s.p.)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1, 2 C.s.p.)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 C.s.p.)

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.(§ 424 C.s.p.)

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77. (§ 425 C.s.p.)

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil.(§ 426 C.s.p.)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 C.s.p.)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 C.s.p.)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolanie prípustné podľa § 421 C.s.p. možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania. (§ 430 ,§ 431 ods. 1,2 , § 432 ods. 1,2, 433, §434, §435 C.s.p.)